

עבודת השם

כרלת "אחרי-קול"ם"

היה מראה כבוד השכינה נגלה לפני בדמות זקן לבוש לבנים ועטוף לבנים, והיה נכנס עמי ויוצא עמי, היום נודמן לי זקן, לבוש שחורים ועטוף שחורים נכנס עמי ולא יצא עמי. ואכן לאחר חג הסוכות חלה שמעון הצדיק שבועה ימים ונפטר ומני אז נסתלקו הנסים בבית המקדש ונסתתרה השכינה מישראל.

לשמעון הצדיק היו שני בנים שמעי וחוניו, ולפני ששמעון הצדיק נפטר שאלוהו ישראל את מי משניהם הוא רוצה שיירש מקומו בכהונה הגדולה, שאע"פ ששמעי היה הגדול והייתה מגיעה לו הכהונה הגדולה, אבל חוניו היה יודע יותר סדר העבודה שלמדה בזמן אביו, ויתכן שהוא רוצה בחוניו אע"פ שהוא הקטן. וכך אמר להם שחוניו יכנס במקומו לפי שהוא בקי יותר בסדר העבודה. אבל אחרי שנפטר לא רצה חוניו לשמש בעבודה כדי שלא להטיל דופי באחיו שמעי שהיה גדול ממנו בבי' שנים ומחצה. ונכנס שמעי במקומו. עתה שנכנס שמעי נתחרט חוניו על המעשה שעשה שנתן לו הכהונה הגדולה כי רק לו נתן אביו. וביקש להורגו לאחיו כדי לחזור לגדולתו לפי שלא היה יכול להוריד את אחיו מגדולתו מפני שכבר זכה בה, והדין הוא שאם אדם זוכה במעלה שנתנו לו שוב אין מורידין אותו ממנו, למוסרו לאחרים אא"כ מצאו בו פסול.

לכן עשה תחבולה כדי שיהרגוהו ויכנס הוא תחתיו, אמר לאחיו: בא ואלמד אותך סדר העבודה, כי אין אתה עדיין רגיל בה, הלך והלביש אותו מלבוש אישה שנהגו ללבוש אז שהיה דומה קצת לבגדי כה"ג ונתן לו להתקרב לזבח בבגדים אלו ואמר לו: המתן כאן עד שאני אבוא. והלך ואמר לשאר הכוהנים: כיצד העמדנו לזה כהן גדול. שמעתי היום שיש לו ידידה זונה ואמר לה שביום שיתמנה לכה"ג ילבש בגד זונה והראיה לכו וראוהו עומד ע"י המזבח בבגד אישה. כשבאו וראוהו הכוהנים ביקשו להורגו, אמר להם שמעי: חכו כמה רגעים ואומר לכם שנים שלשה דברים. וסיפר להם כל העלילה, וכשמעו הכוהנים כך ביקשו להרוג את חוניו על שזמם להרוג אחיו על לא עוון בכפיו, והלך וברח לאלכסנדריה, ושם אסף הרבה ריקים ובנה שם מזבח והתחיל להעלות קורבנות לשי"ת, אבל לא היה להם דין של קורבנות שהרי ציונו השי"ת: הישמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה כי אם אל המקום וכו'. וכל זה גרמה לו הגאווה הרעה.

וכשמעו חכמים כך שעשה כן אמרו אם בגלל השררה, שלא רצה בה וויתר עליה לטובת אחיו היה יכול לבוא לידי שפיכת דם אחיו, מי שכבר ירד לשררה עאכ"ו שלא יוכלו להורידו שלא יגרום רעה בגלל הקנאה.

"יִכְפֹּר בְּעָדוֹ וּבְעָד בֵּיתוֹ, וּבְעָד כְּלִיקְהֶל יִשְׂרָאֵל" (אחרי מות שדי"ה) מודיענו הכתוב שאסור לשום אדם להימצא באהל מועד בשעה שהכהן הגדול נכנס לתוך קודש הקדשים כדי לעשות שם עבודתו. ורק הוא לבדו ימצא שם. ואפילו מלאך אינו יכול להופיע שם באותה שעה. וזהו שאומר הכתוב: וכל אדם לא יהיה באוהל מועד שהיה הכתוב יכול לומר ואדם לא יהיה באהל מועד, וז"ש "וכל" בא לרבות, שאפילו אותם שנאמר בהם: ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א) שהם המלאכים, אינם רשאים להיות שם. במשך ארבעים שנה בהם שימש שמעון הצדיק בכהונה גדולה היו נסים מצויים בבית המקדש. כאשר היו מטילים גורלות ביום הכיפורים היה עולה גורל השעיר הנעשה לה' מן הקלפי ביד ימין, ולאחר מותו היה עולה לפעמים בימין ולפעמים בשמאל.

כמו כן, הלשון של זהורית פתיל אדום שנקשר בראש השעיר המשתלח - היה מלבין מאליו, וסימן היה זה לישראל שהקדוש ברוך הוא מחל לישראל, כדברי הנביא ישעיה "אם יהיו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו", לאחר מותו לשון הזהורית לפעמים מלבין ולפעמים אינו מלבין. גם הנר המערבי של מנורת המקדש דלק בנס כל היום אף על פי שנתן בה שמן כמידת שאר הנרות ולאחר מותו, לפעמים דלק ופעמים כבה. אש המערכה שעל המזבח הייתה מתגברת בעצמה, ולא היו הכוהנים צריכים להביא עצים למערכה, לאחר מותו של שמעון הצדיק הייתה האש מתגברת לפעמים, ולפעמים אינה מתגברת, והיו הכוהנים מביאים עצים למערכה כל היום כולו. הברכה הייתה מצויה בעומר, בשתי הלחם ובלחם הפנים במשך כל הזמן ששימש שמעון הצדיק.

באותה שנה שבה נפטר שמעון הצדיק אמר לאחיו הכוהנים, בשנה זו אני מת, אמרו לו: מנין אתה יודע? אמר להם, בכל יום הכיפורים, כשאני נכנס לבית המקדש לקודש הקדשים

18:57	כניסת השבת
19:59	צאת השבת
19:19	שקיעה
20:34	ר. תם
6:02	הנץ

הפסוקה "יִהְיֶה דָבָר ה' אֵלַי"

"יודבר ה' אל משה ל' אמרו: דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו" (קדושים יט, א-ב)
 מפרש האר"י הקדוש ז"ל את הנאמר בהגדה של פסח: "ועברתי בכל ארץ מצרים אני ולא מלאך" טומאתה של מצרים הייתה כה גדולה, עד שאפילו מלאך עלול היה להשתנות שם ורק השם יתברך, שהוא "אש אוכלת" וקדושתו היא העליונה והעמוקה שבכל הקדושות, יכול היה להעניש את מצרים...

הקדושה שהתורה דורשת מן האדם מישראל אינה זו, שיהא מתרחק מן הבריות ומבודל מן העולם, אלא שיהא דווקא מעורב בין הבריות "בהקהל" ויחד עם זה ינהל חיים של קדושה. ה"קדושים תהיו" צריך להיות "בהקהל" להיות מהמובילים שבחברה ולא מהנגררים לעצת רשעים להיות מין המשפיעים הרוחניים ולא מהמושפעים של יצר הרע וזקב"ה יזכה את כל בני ישראל להגדיל תורה ולאדיר. ומעשה היה ברבי אבא ורבי יוסי שהיו מהלכים מעיר

אחת אחת לשנייה. ובהיותם בדרך פגעו באדם אחד שהלך לקראתם. אמר רבי אבא לרבי יוסי: נפנה לדרך אחרת שלא נפגש באדם זה שיש בפניו סימן שעבר על אחת מן העריות. אמר לו רבי יוסי: מי יאמר לי שסימן זה שיש לו אומר כן. לבסוף קרא רבי אבא לאדם הזה שיבוא, אמר לו אני רואה סימן בפנים, הגד לי מהו. אמר להם אותו אדם: אני מבקש מכם לא להעניש אותי יותר. שכן עוונותי גרמו לי סימן זה. אמר: פעם אחת הלכתי בדרך עם אחותי ובאנו לפונדק אחד. ושם השתכרתי ועשיתי עמה עבירה כל הלילה. ובדואי הסימן הזה הוא מאותו עוון.

ומצאתי רופא חכם שנתן לי רפואה טובה לזה אמר לו ר' אבא: ומי הוא אותו רופא טוב. אמר לו רבי שמלאי, אמר לו: איזו רפואה תן לך אמר לו: רפואת הנפש, היינו תשובה. ומאותו יום חזרתי בתשובה ובכיתי כל יום, ובדמעות אלו אני רוחץ פני. אמר לו רבי אבא: בוודאי רפואה טוב היא ואמר עליו וסר עונך וחסאתך תכופר, ואמר לו כך ג' פעמים וסימן זה נסתלק ממנו.

**סיפור בהמשכים
 "צמו בשמחה" חלק א**

הבשורה הקשה נפלה על ראשי החסידים כרעם ביום בהיר. דבר מאסרו של אדמו"ר הזקן, רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן-ערוך, בעקבות הלשנה כוזבת – נודע חישי-מהר ברחבי המדינה, ובכל מקום שהגיעו אליו הידיעות – אבל גדול לחסידים, צום ובכי. אלה היו ימי התפשטותה של החסידות ברחבי רוסיה וליטא. בעל התניא, בגדולתו הענקית בנגלה ובנסתר, משך אליו אלפי אברכים צעירים. בכל עיר ועיירה כבר נראו ניצנים של גרעינים חסידיים, שהונהגו על-ידי תלמידיו ומקושריו. גם כתבי התניא, שהחלו לפוץ על פני הארץ, הביאו לידי הכרה גוברת והולכת בבשורה הרוחנית הגדולה שהחסידות נושאת עמה. עתה, בהיודע דבר המאסר, למחרת שמחת-תורה תקנ"ט, נבהלו החסידים מאוד. דיי היה בעצם העובדה שהרבי הובל למאסר ב'מרכבה השחורה', השמורה למורדים במלכות, להבין את חומרת המצב ואת הסכנה הממשית לחייו של אדמו"ר הזקן. גם לקהילת החסידים בעיר סטראדוב הגיעה הבשורה, אם כי באיחור, בגלל ריחוקה. הדברים גרמו לחסידים שיברון-לב עמוק. אחד מהם, ר' יחזקאל, לא היה יכול לשאת את כאבו. השמועה על אדמו"ר הזקן, המובל במרכבה של ניזונים למות, השפיעה עליו כל-כך עד שנפל מתעלף. חבריו ניסו לעוררו, אך ייסורי נפשו היו גדולים מיכולתו לשאת אותם. בכל פעם שהחל להתעורר ונזכר מחדש במאסרו של הרבי – התעלף מחדש. כך קרה שוב ושוב, והחברים היו אובדי עצות. רופא שהובהל למקום הודיע כי החסיד שרוי בסכנה ממשית. לפתע הגה מוחו של אחד החסידים רעיון. הוא החל לקרוא בקול ובשמחה באוזנו של החסיד כי הרבי שוחרר ויצא לחופשי. העצה הזאת הועילה. האיש התעורר ושב אט-אט לאיתנו. כאשר חזרו אליו כוחותיו, הודיעו לו ידידיו כי למעשה הטעו אותו, כדי להצילו. הם אף הצטדקו, שהלוא מאמינים ובטוחים הם כי כך יהיה בקרוב. יחזקאל ר' יחזקאל לא התעלף שוב, אולם קיבל עליו להתענות בכל יום עד שיזכה להתבשר על שחרורו של הרבי. כאשר שמעו חבריו על החלטתו, הסכימו גם הם לקבל עליהם תענית. הימים עברו והנה הגיע ליל "ט בכסלו", יום ההילולא של רבי דובער, המגיד ממזריטש, רבו של אדמו"ר הזקן. כמנהג החסידים, ישבו החסידים לאמירת לחיים בצוותא לכבוד ההילולא, אולם ר' יחזקאל נשאר במקומו ולא הצטרף אליהם. הצומת החלישו אותו מאוד, עד שנרדם. והנה הוא חולם חלום. רבי מנחם-מענדל מוויטבסק, הופיע בחלומו של ר' יחזקאל, ואמר לו...

ההמשך יבוא!

**פינת ההלכות
 "מלאכת קוצר"**

ע"פ ילקוט יוסף כרך ה.

ב. ענף עץ פירות תלוש ועומד, מותר ללקט ממנו את הפירות בשבת, ואין לחוש בזה משום איסור קוצר. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד י)

ג. מותר לקטום בשבת בשמים ופרחים מענפים תלושים מערב שבת, אפילו כדי לחלקם לאחרים. ולכן כשיש ברית מילה בשבת, ונוהגים להריח בבשמים אחר המילה, מותר לקטום את עצי הבשמים התלושים כדי לחלקם לקרואים. אולם אין להתייר אלא בשקוטם ביד, אבל לא בסכין. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד יא)

ד. אילן יבש לגמרי שיש בו פירות, אף על פי כן התולש ממנו את הפירות או את הענפים, בשבת, חייב. וכל שכן אם האילן לא יבש לגמרי, ורק הפירות שעליו יבשו, שהתולשן בשבת חייב. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד יב)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורבון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.
 המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
 יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com
 כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי "לדעת" ו"דרשו"